

NIKOLAI ALUMÄE
12.09.1915–27.03.1992

Nikolai Alumäe sündis 12. septembril 1915 Tallinnas. 1933 lõpetas ta Tallinna Tehnikumi, 1941 Tallinna Polütehnilise Instituudi (*cum laude*). Aastatel 1941–1945 oli ta Eesti NSV Rahvakommissaride Nõukogu teaduslik stipendiaat Tšeljabinski Põllumajanduse Mehaniseerimise Instituudis ja Ukraina NSV Mäemehaanika Instituudis, 1945 kaitses ta tehnikakandidaadi väitekirja koorikutse stabiiluse alal. Aastatel 1948–1950 oli Nikolai Alumäe doktorantuuris NSVL TA Mehaanika Instituudis ja 1951 kaitses doktoriväitekirja koorikute teooria alal. 1954(1961)¹ valiti ta ENSV Teaduste Akadeemia liikmeks. 1965 sai ta professorikutse.

Aastatel 1964–1948 oli Nikolai Alumäe TPI ehitismehaanika ja -konstruktsioonide kateedri dotsent. Alates 1948 asus ta tööle Teaduste Akadeemias. Aastatel 1948–1957 oli ta Ehituse ja Arhitektuuri Instituudi vanemteadur, 1956–1960 Energeetika Instituudi mehaanika ja rakendusmatemaatika sektori juhataja, 1960–1969 Küberneetika Instituudi direktor, 1964–1977 Teaduste Akadeemia asepresident ja 1977–1987 Küberneetika Instituudi mehaanika sektori vanemteadur-konsultant ning Teaduste Akadeemia presiidiumi liige. Aastast 1987 oli Nikolai Alumäe Teaduste Akadeemia presiidiumi nõunik.

Nikolai Alumäe teadustöö põhisuunaks oli koorikute teooria ja sellega seotud valdkonnad – elastsete õhukeste koorikute taskaal, stabiilsus ja dünaamika. TA Küberneetika Instituudi organiseerija ja juhina on ta tegelenud ka küberneetikaga. Lisaks tema poolt juhitud mehaanikute koolkonnale on Nikolai Alumäe oluliselt mõjutanud arvutustehnika, juhtimisteooria, süsteemanalüüsi ja arvutusmatemaatika arengut Eestis.

Nikolai Alumäe oli Eesti NSV teeneline teadlane (1965), Nõukogude Eesti preemia laureaat (1970). Ta oli pikaaegne Tallinna Teadlaste Maja nõukogu esimees.

Nikolai Alumäe suri 27. Märtsil 1992 ja on maetud Metsakalmistule Tallinnas.

---

¹ 1954 korrespondentliige, 1961 akadeemik